

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010349
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:4422010349.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného A. B. pre pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv 465/21/4404 zo dňa 27.06.2022, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 13.09.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., trvale bytom E.,D. E. XXX/XX,

je vinný, že

1. v období od začiatku mesiaca december 2008 do 06.07.2009 v byte F. X G. H.. B. bytového domu č. XX G. I. D. E. C. E., dcéru svojej družky J. K. – maloletú poškodenú L. K., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, sexuálne obťažoval tým spôsobom, že maloletú poškodenú proti jej vôli opakovane, aj niekoľkokrát týždenne, v čase, keď bol s ňou v byte alebo v izbe bytu osamote, obchytával najmä na zadku a prsiach, a to aj dňa 07.06.2009 v kuchyni bytu počas osláv 1. svätého prijímania brata maloletej poškodenej, a tiež maloletú poškodenú proti jej vôli opakovane v tomto období pobozkal na ústa, čo pokračovalo tým, že

2. v období od 06.07.2009 až do 06.07.2012 v presne nezistených dňoch a časoch, aj niekoľkokrát týždenne, v rôznych miestnostiach bytu č. 5 na druhom poschodí bytového domu č. XX G. I. D. E. C. E., pokračoval v sexuálnom obťažovaní maloletej poškodenej L. K., nar. XX.XX.XXXX - dcéry svojej družky a neskôr manželky J. K. (od 12.11.2011), s ktorou žil v spoločnej domácnosti tým spôsobom, že túto v čase, keď bol s maloletou poškodenou osamote, proti jej vôli chytal za prsia aj zadok, verbálne o ňu prejavoval sexuálny záujem, dňa 03.08.2011 vošiel do izby maloletej poškodenej v uteráku, ktorý si stiahol a ukazoval sa jej nahý a tiež na maloletej poškodenej proti jej vôli vykonal sexuálne praktiky, keď v presne nezistenom dni v mesiaci december 2009 v období od 06.12.2009 do 31.12.2009 súc oblečený iba v spodnej bielizni, pristúpil zozadu k poškodenej maloletej L. K. počas toho, ako sa pozerala von z okna, svojim telom maloletú poškodenú pritlačil k oknu a svojim pohlavným údom sa pritlačil na maloletú poškodenú tak, aby cítila jeho stoporený pohlavný úd a keď sa poškodená z jeho zovretia vymanila s tým, že to povie svojej matke, udrel maloletú poškodenú, v dôsledku čoho spadla medzi skrine, vyhrážajúc sa jej súčasne, že jej matke zničí život pre prípad, že jej to povie, ďalej v presne nezistených dňoch a časoch v období od 06.07.2009 až do 06.07.2012 v kuchyni opakovane pristúpil zozadu k maloletej poškodenej v čase, keď umývala riad, pritlačil ju svojim telom ku kuchynskej linke a pritlačil na zadok maloletej poškodenej svoj pohlavný úd, pričom mal erekciu a tiež v tomto období od 06.07.2009 do 06.07.2012 v presne nezistenom dni a čase, keď sa maloletá poškodená učila v kuchyni, k tejto podišiel, stiahol si boxerky a odhalil pred ňou svoj pohlavný úd, pričom chytil ruku maloletej poškodenej, ktorá ju zovrela v päšť, nasilu jej rozťahol prsty rúk a následne si jej ruku pritlačil k svojmu pohlavnému údu,

teda

v bode 1

- osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a na chránenej osobe (blízkej osobe),

v bode 2

- násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám a spáchal čin na chránenej osobe (dieťaťu a blízkej osobe),

č í m s p á c h a l

v bode 1

- zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona v znení zákona č. 59/2009 Z.z. s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona v znení zákona č. 59/2009 Z.z. a s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v znení zákona č. 59/2009 Z.z.

v bode 2

- zločin sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v znení zákona č. 313/2011 Z.z. s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona č. 313/2011 Z.z.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona č. 313/2011 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 27.06.2022 pod sp.zn. 2Pv/465/21/4404 obžalobu na obvineného A. B. v bode 1 obžaloby pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno b) Trestného zákona a s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a v bode 2 pre pokračovací prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ vo svojom L. F. X G. M. B. L. M. F. XX G. I. D. E. C. E., C. ktorom žil približne od mesiaca apríl roku 2008 v spoločnej domácnosti so J. N. (od 12.11.2011 do 28.09.2017 B. B.) , narodenou XX.XX.XXXX a jej deťmi – O. K., narodeným XX.XX.XXXX, zomrelým XX.XX.XXXX a L. K., narodenou XX.XX.XXXX, túto poškodenú L. K. približne od začiatku mesiaca december roku 2008, do 06.07.2009 obťažoval tým spôsobom, že ju denne, najmä počas neprítomnosti jej matky, v predmetnom byte obchytkával po celom tele, a to najmä na zadku a prsiach, a zároveň v presne nezistenom dni a čase v tomto období vošiel do jej izby nahý s uterákom okolo pása, ktorý si dal dolu a požadoval od poškodenej L. K., aby ho chytila za pohlavný úd, čo pokračovalo tým, že

2 /v období od 06.07.2009 až do 06.07.2012 poškodenú L. K., narodenú XX.XX.XXXX v presne nezistených dňoch a časoch, takmer denne, v rôznych miestnostiach bytu F. X G. M. poschodí bytového domu č. XX G. I. D. E. C. E., v ktorom s ňou žil približne od mesiaca apríl roku 2008 v spoločnej

domácnosti ako druh jej matky a následne ako jej otčim, naďalej obťažoval tým spôsobom, že ju najmä počas neprítomnosti jej matky v byte, proti jej vôli chytal za prsia aj zadok, ďalej v presne nezistenom dni a čase v období od 06.12.2009 – 31.12.2009 poškodenú L. K., narodenú XX.XX.XXXX v jednej P. N. L. F. X G. M. poschodí bytového domu č. XX G. I. D. E. C. E., v ktorom s ňou žil približne od mesiaca apríl roku 2008 v spoločnej domácnosti ako druh jej matky, počas toho, ako sa pozerala von oknom zozadu chytil za ruky a svojím telom ju pritlačil k oknu, počas čoho mal erekciu, pričom jej povedal, že ju chce dostať, ďalej C. L. F. X G. M. B. L. M. F. XX G. I. D. E. C. E., v ktorom žil približne od mesiaca apríl roku 2008 s poškodenou L. K., narodenou XX.XX.XXXX v spoločnej domácnosti ako druh jej matky a následne jej otčim, presne nezistených časoch a dňoch v období od 06.07.2009 až do 06.07.2012 opakovane k tejto prišiel počas toho, ako sa učila v kuchyni, stiahol si boxerky a ukazoval jej svoj pohlavný úd, pričom jej viackrát chytil ruku, ktorú mala zovretú v päsť a túto pritláčal ku svojmu pohlavnému údu, a taktiež niekedy, najmä počas neprítomnosti jej matky v byte, jej rozťahol prsty na ruke, ktorú mala zovretú v päsť a túto jej následne priložil ku svojmu pohlavnému údu, ďalej v L. F. X G. M. B. L. domu č. XX G. I. D. E. C. E., v ktorom žil približne od mesiaca apríl roku 2008 a poškodenou L. K., narodenou XX.XX.XXXX v spoločnej domácnosti ako druh jej matky, túto v presne nezistených dňoch a časoch v období roka 2010 opakovane, približne 5-6 krát počas toho, ako v kuchyni uvedeného bytu umývala riad, svojím telom zozadu pritlačil k drezu, počas toho mal erekciu, pričom jej vyššie uvedeným konaním nespôsobil žiadne zranenia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný z oboch skutkov uvedených v obžalobe a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom svedkov: L. K., J. N., Q. P., R. K., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný spáchanie žalovaných skutkov popieral. Vypovedal, že poškodená sa aj s jej matkou a ďalším dieťaťom jej matky k nemu nasťahovali v roku 2008, v roku 2011 sa s jej matkou zosobášil, mali normálne rodinné vzťahy bez konfliktov, poškodenej pomáhal s učením a dokonca deti svojej manželky vozil aj k ich biologickému otcovi. Tvrdil, že poškodenú fyzicky netrestal, tejto nikdy nenaznačil, že by mal o ňu záujem po sexuálnej stránke, neukazoval sa jej nahý. Tiež vypovedal, že poškodená ho nikdy nekonfrontovala s jej tvrdeniami o sexuálnom obťažovaní, po prvý krát sa o týchto obvineniach dozvedel až z doručeného uznesenia súdu, ktorým mu bol zakázaný styk s jeho N. M. P. a ktorého prílohou bola kópia trestného oznámenia na jeho osobu. Obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia rešpektoval priateľa poškodenej Q. P., aj keď ho považoval za človeka, čo sa nemá k ničomu a mal k nemu vlašný vzťah. Obžalovaný obvinenia zo strany poškodenej vysvetľoval tým, že v marci 2021 na neho jeho bývalá manželka podala trestné oznámenie, že sa počas Vianoc 2020 až do 10.1.2021 mal dopustiť sexuálneho obťažovania jeho maloletej dcéry P. a to tak, že sa počas sprchovania mal dotýkať jej intímnych miest rukou. Podľa obžalovaného vedeli, že toto im neprejde a preto sa potrebovali poistiť a bývalá manželka nahovorila poškodenú, aby aj ona podala na neho trestné oznámenie. Chceli ho tak zdiskreditovať, aby mu bola odopretá osobná starostlivosť o dcéru P., F. by im súčasne umožnilo žiadať o vyššie výživné, keďže teraz platí 80,- Eur a oni požadovali 250,- Eur mesačne, mali finančné ťažkosti, nevedeli splácať pôžičku. Trestné konanie ohľadne P. bolo zastavené, žiadal zrušenie zákazu stretávania sa s ňou, tento aj bol zrušený, má možnosť sa s ňou stykať podľa rozhodnutia súdu, avšak tento styk sa nerealizuje, pretože v určenom čase príde k ich bydlisku a buď sa neozvú, alebo dcéra príde dole a povie, že ho nechce vidieť. Podľa obžalovaného je poškodená na svoju matku citovo naviazaná, čo súvisí s tým, že poškodená sa od detstva až do skorej dospelosti v noci pomočovala, mala problémy so zaspávaním, pričom jej matka mala tiež v minulosti takéto problémy a bola za to bitá, u poškodenej to preto chápala, tolerovala ju a preto sa medzi nimi vytvorilo silné puto s tým, že poškodená je na svojej matke až závislá. Brat poškodenej bol navyše od narodenia chorý, matkina starostlivosť bola zameraná predovšetkým na neho, poškodená sa preto chcela dostať do sféry pozornosti svojej matky tým, že jej vo všetkom vyhovel. Obžalovaný potvrdil, že počas ich spolužitia nastali situácie, keď bol s poškodenou v byte sám, a to vtedy, keď bola manželka v práci, tiež počas venčenia psa, keď išla manželka do obchodu, vtedy ale žil aj syn jeho manželky a aj ten zvykol byť v byte a tiež sa stalo, že aj do rodičovského domu S. C. T. išiel s poškodenou sám. Poprel, že by sa poškodenej vyhrážal pre prípad, že by nespĺnila nejakú jeho požiadavku, tiež to, že by sa snažil dostať k poškodenej do kúpeľne, nehovoril jej, že je hlúpa alebo bambavá a podľa jeho vyjadrenia v období rokov 2008 až 2012 mával s manželkou intímny styk sporadicky, v ktorej súvislosti uviedol frekvenciu trikrát do týždňa.

Poškodená L. K. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedala, že všetko sa začalo v decembri 2008, keď ju obžalovaný začal obchytkávať za prsia a to tak, že keď sedela

v miestnosti s televízorom, sadol si k nej po jej ľavej strane, ruku dal cez jej rameno a dotkol sa jej prs. Tiež sa stalo, že jej dal bozk na ústa, pociťovala hnus, utrela si ústa a obžalovaný sa rozhorčoval, že nemá svrab. V jeden deň v decembri potom, ako dostali psa, keď ho bola jej matka venčiť, vošiel k nej do izby, pritlačil ju k oknu, svoje telo pritlačil úplne k nej, pričom mal boxerky a ona to všetko cítila. Keď poškodená reagovala tak, že to svojej matke, obžalovaný ju udel do tváre, spadla medzi dve skrine a vyhrážal sa jej pritom, že keď to povie svojej matke, tejto zničí život. Keď raz v kuchyni umývala riad, pristúpil zozadu k nej v boxerkách, svoj pohlavný úd pritlačil k jej zadku a ona cítila, ako sa mu postavil pohlavný úd, načo všetko zhodila z rúk a odišla. Poškodená opísala aj to, ako sa stalo, že keď varila, šepkal jej do ucha, že vyčká na vhodnú príležitosť, keď sa mu oddá, pretože po nej veľmi túži a tiež opísala aj tú situáciu, keď sa učila v kuchyni, obžalovaný si pred ňou napoly stiahol boxerky, poškodená reflexívne zovrela ruku v päšť, obžalovaný sa ale smial, nasilu jej rozťahol prsty na ruke a dal jej ruku k svojmu pohlavnému údu. Poškodená tiež tvrdila, že raz obžalovaný vošiel k nej do kúpeľne, keď sa sprchovala a odtiahol záves, keď sa pri ďalšom sprchovaní zamkla, obžalovaný začal vypínať a zapínať svetlo a potom sa jej vyhrážal, že keď sa nabudúce opováži zamknúť dvere, tak ich zvesí. Obžalovaný tiež raz prišiel za ňou do izby, keď sa učila, chytil si pohlavný úd, začal si oblizovať pery a potichu stonal. Keď sa poškodená v roku 2012 zoznámila s U. C., obžalovaný robil všetko preto, aby ich rozdelil, nabúral sa do jej messengeru, vedel vždy, kde sa poškodená nachádza a vo svojom počítači mal nakopirované niektoré vety z ich komunikácie a časti z nej zvýraznené. Poškodená sa v roku 2013 zoznámila s priateľom Q. P., nechcela dopustiť, aby jej obžalovaný zničil aj tento vzťah, obžalovaný ale hovoril, že on nie všetko zariadil a nedostal, čo chce, vydieral ju psychicky, hovoril, že po nej veľmi túži, po panenskej nevinnosti. Podľa poškodenej ju obžalovaný obchytkával aj v dome C. C. T., tiež ju obchytkával aj vtedy, keď s ním raz išla do C. T. sama, a to hneď ako nasadli do auta, keď ruku pritlačil k jej pohlavnému orgánu. Poškodená vypovedala, že obžalovaný ju obchytkával aj vtedy, keď s ním bola doma sama aj po jeho operácii v roku 2016, obchytkával ju na zadku a prsiach, raz jej dal ruku aj do nohavičiek, čo bolo posledný krát. Poškodená bola preto v ten deň rozrušená a obžalovanému všetko vykričala do očí, čo jej stále robil, tento sa ale smial, že všetko poprie a že to nevie preukázať a poškodená sa potom zdôverila matke. Poškodená tiež opísala, že v roku 2011, keď jej matka odišla za bratom M. K. N., zostala s obžalovaným sama doma, tento po kúpaní prišiel za ňou do izby v uteráku a ten si dal pred ňou dole, načo poškodená otočila hlavu, obžalovaný sa iba smial, vynadal jej, že ju chce iba školiť a ona mu to nedovolí. Podľa poškodenej ju obžalovaný obchytkával za prsia a zadok viackrát, a to niekoľkokrát do týždňa, pričom išlo väčšinou o silnejšie dotyky, pričom bola v týchto momentoch väčšinou v byte s obžalovaným sama, alebo s bratom, ktorý však bol zavretý vo svojej izbe. Poškodená uviedla, že obžalovaný ju na ústa pobozkal viackrát, tiež sa opakovane stali prípady, keď sa jej dotýkal pri varení alebo umývaní. Poškodená ňou uvádzané konanie obžalovaného voči nej C. C. T. datovala do obdobia rokov 2009 až 2012, po konfrontácii s jej skoršou výpoveďou v prípravnom konaní, keď tieto udalosti spájala s narodením svojej sestry, t.j. s rokmi 2013 až 2014, uviedla, že pre dostup času nevie uviesť, kedy sa tieto konkrétne udalosti stávali. Poškodená potvrdila, že motívom iniciovania trestného konania v tejto veci bola sestra P. Q. udalosti, ktorej sa jej týkali a v tejto súvislosti uviedla, že raz, keď sa P. vrátila od obžalovaného, matka jej chcela pomôcť pri umývaní, zo strany P. ale prišla taká zvláštna reakcia a keď sa to poškodená dozvedela, začala P. sledovať, pretože nechcela dopustiť, aby sa jej stalo niečo také, ako jej. Do uvedeného času necítila potrebu svoju sestru chrániť, pretože nepostrehla nič vzbudzujúce obavy a myslela si, že jej ako vlastnej dcére nič také obžalovaný robiť nebude. Poškodená zdôvodňovala, že trestné oznámenie podala tak neskoro z dôvodu, že nebola v takom psychickom rozporení, aby to vedela podať a bola rada, že zo spoločnej domácnosti s obžalovaným odišli. Tiež vysvetľovala, že sa snažila aj po odsťahovaní mať s obžalovaným normálny vzťah, aby mohla sledovať P., pokiaľ sa s ním stretla, bola tam aj P. a pokiaľ mu telefonovala, tak iba preto, aby jej dal k telefónu P. Poškodená na otázku upresnila, že udalosť, keď obžalovaný vošiel do jej izby v uteráku a odhalil sa pred ňou, sa stala iba raz, a to v roku 2011, ako vypovedala na hlavnom pojednávaní. Tiež vysvetľovala, že nevie udalosti zaradiť do konkrétneho časového obdobia preto, že nevnímala, kedy sa to deje, pamätá si iba okolnosti. Tiež uviedla, že potom, ako všetko okolo leta roku 2016 vykričala obžalovanému, ihneď sa zdôverila svojej matke, ktorá začala vybavovať podnájom, matka chcela vec riešiť podaním trestného oznámenia, ale poškodená si to neželala.

Matka B. J. N. ako svedok pred súdom vypovedala, že k obžalovanému sa aj s deťmi L. K. a O. K. nastahovala v roku 2008, dochádzalo medzi ňou a obžalovaným k hádkami, tento nepotreboval jej objatia, ale poškodenú stále objímal, bol pri nej a ponúkal jej pomoc. Tvrdila, že obžalovaný trval na tom, aby si poškodená nezatvárala dvere v kúpeľni pri sprchovaní a vyhrážal sa, že ak sa ešte raz zamkne, zvesí dvere. Svedkyňa tiež v počítači obžalovaného našla fotky, na ktorých poškodená sedí

na záchode, obžalovaný sa jej výčitke iba smial s tým, že sa má dať psychiatricky liečiť a nie je na tom nič zlé. Podľa svedkyne obžalovaný nemal záujem o sex s ňou, vyhovárал sa na to, že bude dlho pozerat' televízor alebo ide k počítaču. Dňa 11.01.2021, na druhý deň potom, ako sa ich spoločná dcéra P. vrátila od obžalovaného, sa táto umývala, svedkyňa sa jej pýtala, či sa u otca sprchovala, P. začala plakať, nevedela prestať, preto sa jej svedkyňa pýtala, ako sa zvykla u otca umývať, dcéra ale stále plakala, preto telefonovala poškodenej a vtedy jej táto povedala, že jej už musí uviesť pravdu. Na druhý deň so P. aj súčasným manželom svedkyne išli do bytu, v ktorom býva poškodená s jej priateľom Q. P. a vtedy jej poškodená všetko porozprávala. Hovorila, že raz keď išla pre syna O. do K. N., obžalovaný sa išiel osprchovať, vyšiel z kúpeľne v uteráku, dal si pred ňou dole uterák a ukazoval sa jej nahý, keď sa táto otočila, smial sa jej, že ju hlúpa a že vyzerá ako zajačik. Tiež jej poškodená povedala, že keď v kuchyni umývala riad, obžalovaný prišiel za chrbtom k nej, pritláčal sa k nej, nemohla odísť, mala zovreté ruky v päst' a on sa jej ich snažil otvoriť, aby mu chytila pohlavný úd. Svedkyňa vypovedala, že vtedy si spomenula, že raz v lete 2016, keď prišla z práce, poškodená strašne plakala, povedala jej iba toľko, že nevládze, ale jej nemôže nič povedať, pretože obžalovaný sa jej vyhráždal, že svedkyňa ublíži a poškodená bude na vine, pričom poškodená jej tiež povedala, že raz sa v obývačke nenechala obžalovaným obchytkávať za prsia, dostala od neho facku, tiež jej hovorila, že keď sa učila v kuchyni, obžalovaný si pred ňou stiahol slipy a ukazoval sa jej. Svedkyňa uviedla, že už vtedy v lete 2016 chcela ísť na políciu, niekde to nahlásiť, ale poškodená to odmietla. Svedkyňa uvádzala, že obžalovaný stále chodil po byte v slipoch, obliekol sa iba vtedy, keď prišla nejaká návšteva a tvrdila, že jej syna O. nazval genetickým odpadom. Svedkyňa vysvetlila, že s obžalovaným najskôr žila ako druh a družka, 11.02.2011 sa zosobášili a odsťahovali sa od neho v januári 2017. Svedkyňa tvrdila, že vnímala, že poškodená sa zmenila, podľa nej atmosféra v ich domácnosti nebola dobrá, obžalovanému veľa vecí prekážalo, aj syn O. sa chcel od nich odsťahovať k jeho otcovi, pretože sa tam necítil dobre. Tiež vypovedala, že keď posielala poškodenú, aby pomohla obžalovanému vo C. T., táto nechcela ísť a svedkyňa vtedy nerozumela, prečo. Opísala jednu udalosť, súvisiacu s prvým svätým prijímaním svojho syna, keď boli všetci doma, boli u nich aj jej rodičia, bola tam veľmi príjemná atmosféra, jedli a bavili sa, jej otec odišiel na záchod a keď sa vrátil, hneď chcel ísť domov. Svedkyňa tomu nerozumela, pýtala sa na dôvod, ale aj tak musela rodičov odviezť domov. Otec svedkyne zomrel v roku 2011, jej matka išla na operáciu v roku 2018 a pred smrťou jej povedala, že dôvodom, pre ktorý vtedy z oslavy prvého svätého prijímania odišli, bolo to, že jej otec vtedy videl pri prechádzaní okolo kuchyne, keď išiel zo záchoda, ako obžalovaný poškodenú v kuchyni obchytkáva. Podľa svedkyne sa sexuálny život s obžalovaným zhoršoval, bolo obdobie, že aj dva mesiace nemali sex, aj keď sa ho dožadovala a potom obžalovanému zistili cukrovku, vyhovárал sa na zdravotné problémy. Podľa svedkyne jej poškodená v januári 2021 hovorila, že obžalovaný sa takéhoto konania voči nej dopúšťal v byte, v ktorom bývali, vo C. T., dokonca aj pred tým, ako s ním začali bývať, jej počas jazdy sanitkou dával ruku medzi stehná, tiež keď ju učil šoférovať, cestou do C. T. a dokonca aj po absolvovaní operácie srdca v roku 2016, keď sa poškodená o neho doma starala. Svedkyňa upresnila, že pokiaľ jej poškodená hovorila o správaní sa obžalovaného vtedy, keď mala ísť po syna do K. N., že to bolo v deň, keď mal syn O. narodeniny, piekla mu tortu, s tým, že tento sa narodil dňa XX.XX.XXXX. Uviedla tiež, že v lete 2016 jej poškodená povedala, že nevládze to sexuálne obťažovanie obžalovaného, keď potom obžalovaný prišiel domov, svedkyňa zhodila smetiak z ruky a keď to uvidel, hneď odišiel. Neskôr všetko popieral, smial sa im a nazýval ich kurvami. Svedkyňa si chcela zobrať pôžičku, preto kontaktovala svojho terajšieho manžela U. N., pôžičku ale nemohla získať, pretože už bola ručiteľom inej pôžičky, ale v októbri 2016 dostala životnú poisťku po zomrelom bratovi a druhý brat jej požičal 5.000,- Eur a následne našla podnájom, do ktorého sa v januári 2017 všetci presťahovali. Podľa svedkyne bol obžalovaný po operácii v lete 2016 schopný chôdze a chodil aj mimo byt.

Otec poškodenej R. K. ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodená mu o správaní obžalovaného povedala v januári 2021. Vtedy mu hovorila, že keď sa išla kúpať, obžalovaný zvesil dvere na kúpeľni, že chodil za ňou aj vtedy, keď bola na záchode. Tvrdil, že do spoločnej domácnosti bývalej manželky a obžalovaného chodieval, pretože syn O. nevedel ísť za ním kvôli chorobe a vždy, keď tam bol, obžalovaný bol iba v slipoch. Uviedol, že raz sa k nemu poškodená presťahovala, a to vtedy, keď mala 14-15 rokov, pretože už nevedela doma vydržať hádky medzi obžalovaným a jej matkou, ale po týždni sa vrátila späť k matke. Svedok vypovedal aj o správaní sa obžalovaného k jeho bývalej manželke, a to ohľadne financií. Vypovedal, že mal záujem sa od poškodenej dozvedieť aj viac, avšak táto o tom nechcela hovoriť s tým, že sa hanbí. Svedok verbalizoval, že 10 rokov navštevuje psychológa z dôvodu smrti svojho syna a užíva lieky.

Svedok Q. P. (súčasný priateľ poškodenej) vo svojej výpovedi uviedol, že poškodená sa mu priznala, ale spočiatku mu nepovedala všetko, ale iba to, že ju obžalovaný obchytával a sexuálne ju obťažoval. Následne po iniciovaní trestného konania mu síce povedala viac, ale dodnes nevie všetko a všetko ani nechce vedieť. Podľa svedka mu o týchto udalostiach poškodená po prvýkrát povedala v lete 2016. Na otázku, či poškodená konkretizovala sexuálne obťažovanie, ktorého sa mal obžalovaný voči nej dopustiť, svedok odpovedal, že ju obžalovaný obchytával, otvoril jej dvere, keď sa kúpala, chcel ju znásilniť, ale sa to nepodarilo, pričom mu hovorila, že k obchytávaniu zo strany obžalovaného došlo viackrát, chytal ju za prsia, pritlačil ju k oknu alebo k stene, ale poškodená mu nehovorila, kedy to bolo. Svedok síce podľa vlastného vyjadrenia nevidel žiadne nevhodné správanie obžalovaného voči poškodenej, ale cítil, že sa tam niečo deje, pretože poškodená nechcela byť doma a stále chcela ísť preč. Svedok uviedol, že s poškodenou sa zoznámil na konci roka 2013, v roku 2014 sa nastahoval do domácnosti obžalovaného, asi v roku 2015 sa s poškodenou odsťahovali na istý čas do podnájmu, ale poškodená sa stále bála o svoju matku, po nejakom čase sa preto presťahovali naspäť a bývali u nich do januára 2017. Podľa svedka bol účastný konfrontácie poškodenej a jej matky s obžalovaným v lete 2016 ohľadne týchto skutočností, bola z toho hádka, obžalovaný na nich išiel päšťou, ale nakoniec z toho nebolo nič a povedal im, že aj tak nemajú dôkazy a on to bude popierať. Vysvetľoval, že pokiaľ hovoril o pokuse znásilnenia, išlo o prípad, keď obžalovaný chytil poškodenú za prsia a pritlačil ju k stene s tým, že poškodená mu povedala, že obžalovaný sa s ňou chcel silou mocou vyspať a hovoril jej, že ak sa s ním vyspí, bude všetko v poriadku a budú šťastná rodina. Pokiaľ sa mal svedok vyjadriť k zdravotnému stavu obžalovaného v čase, keď sa mu poškodená so všetkým zdôverila, tvrdil, že podľa neho chodil do roboty, následne uvádzal, že má vedomosť o tom, že obžalovaný absolvoval operáciu srdca, pričom sa mu zdá, že to bolo predtým, ako sa mu poškodená zdôverila, pričom stav obžalovaného bol zlý a tento neopúšťal byť.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológie sexuality RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., ktorý zotrval na záveroch ním podaného písomného znaleckého posudku zo psychologického vyšetrenia obžalovaného, v tom čase majúceho v konaní procesné postavenie svedka.

V písomnom znaleckom posudku znalec skonštatoval, že v prípade obžalovaného ide prevažne o introvertného jedinca s preferenciou racionálnych mechanizmov v procesoch rozhodovania, pričom ich kvalita situačne klesá pod vplyvom vyhábanosti a intenzívneho emočného zaplavenia, sociálna zrelosť je znížená a takáto je aj sociosexuálna adaptácia, ktorá môže viesť k voľbe nekompatibilných partneriek. Hodnotový systém žalovaného je väčšinový, prosociálne orientovaný, jeho sebahodnotenie je menej realistické, znížené v pozitívite s častými negatívnymi introspektívnymi vpádmi. Takto je sociálne odkázaný na stabilné prostredie, ktoré ho dokáže oceniť. Pokiaľ sa prehľbuje sociálna izolácia a teda znižuje kvalita a stabilita podporného prostredia, dochádza k negatívnemu prežívaniu. Znalec u obžalovaného nezistil tendenciu skresľovať, zahmlievať a zatajovať ním vnímané a následne reprodukované skutočnosti a udalosti súvisiace s vyšetrovanou vecou, neprejavujú sa u neho sklony ku konfabuláciám a netrpí poruchami pamäte. Znalec obžalovaného nezistil patologické funkcie intelektu a ich prejavy, jeho osobu označil za menej sociálne zrelú so sklonmi k sociálnej závislosti a teda aj zvýšene manipulovateľnú, ovplyvniteľnú. Podľa znalca psychosexuálny vývin obžalovaného nevykazuje zásadné narušenia vo svojich fázach, tento nevykazuje z hľadiska psychológie sexuality príznaky nijakej sexuálnej úchyľky voči maloletým osobám, rovnako nevykazuje znaky svedčiace pre deviáciu in objecto - pedofília, hebefília, jeho osobnosť nie je pre disponovaná k sexuálne úchylnému (deviantnému) správaniu. Pokiaľ bol obžalovaný vyšetrený falopletyzmografiou, ide o záznam reprezentujúci vzhľadom k veku priemernú tumescenčnú aktivitu jedinca s aktívnym záujmom o uspokojovanie svojich sexuálnych potrieb heterosexuálnou orientáciou na osoby dospelého veku, nebola zistená afinita k podnetom s obsahmi detských objektov, prípadne dospievajúcich objektov a znalec ani nepredpokladá vzhľadom k absencii významných odoziev na pedofilné orientované podnety, že pedofilné formy sexuálnej interakcie by mohli významným spôsobom patriť do spektra podnetových foriem smerujúcich k vzrušeniu a následnému uspokojovaniu pohlavného pudu. Znalec v záveroch skonštatoval, že keďže neboli zistené znaky pre deviáciu, do úvahy prichádzajú len nedevariantné motivačné činitele vyvolávajúce neadaptívne sexuálne správanie smerujúce k uspokojeniu pohlavného pudu ako motívu. V tomto smere znalec odkázal na tú časť znaleckého posudku, kde uvádza, že v prípade nedevariantných zneužívateľov maloletých osôb zneužívanie nie je motivované deviáciou, ale je výsledkom situačných zlyhaní na báze mechanizmov osobnosti pri strate kontroly v nápore záťaže zo zdrojov neuspokojeného pohlavného pudu. Zvýšené riziko takéhoto sexuálneho správania je dané akcentáciou rysov emočnej nestability, impulzivity, zvýšenej agresivity pri absencii, resp. závažnej destabilizácii kvality regulačných

mechanizmov, ako aj rysov osobnosti hlavne v okruhu disocíálnej poruchy osobnosti. Nejde teda o páchatel'ov, ktorí by jednoznačne preferovali maloleté objekty, ale ide napr. o tzv. náhradné sexuálne správanie s cieľom dosiahnuť zníženie napätia pri absencii primeraného uvoľňovania sexuálneho napätia. U týchto páchatel'ov sa predpokladá odklon od väčšinového hodnotového systému, narušovanie etických a morálnych noriem, musí byť zaznamenaná tendencia k riešeniu záťažových situácií v rozpore so sociálnymi nárokmi väčšinovej spoločnosti. Znalec súhrnne skonštatoval, že u obžalovaného neboli zistené žiadne faktory, ktoré by zvyšovali pravdepodobnosť uspokojovania pohlavného pudu neadaptívnym, sociálne neakceptovateľným spôsobom, u obžalovaného nezistil skutočnosti, ktoré by zvyšovali jeho rizikovosť vo vzťahu k uspokojovaniu pohlavného pudu interakciou s maloletými objektmi tak na úrovni deviantnej, ako aj nedevidantnej.

Na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že v prípade vzťahu s nekompatibilnou partnerkou existujú rôzne možnosti uspokojovania sexuálnych potrieb, keď jedinec môže masturbovať, alebo rezignuje na uspokojovanie svojich sexuálnych potrieb, pričom odkázal na časť znaleckého posudku na strane 16. Odozvy pri samotnom PPG vyšetrení hodnotil z hľadiska veku ako primerané s tým, že pokiaľ by išlo o jedinca vo veku 30 rokov s jemu primeranými odozvami, považoval by to za rizikový faktor. Znalec tiež uviedol, že existujú charakteristiky osobnosti, ktoré nie sú relatívne trvalé a k týmto sa radí aj sila pohlavného pudu, ktorá kolíše v čase a nevieme objektivizovať mieru takejto intenzity minulosti. Znalec označil za svoju domnienku, že sexuálna aktivita obžalovaného bola vždy skôr nižšia, pričom sa odvolal na charakteristiky jeho osobnosti, keď jeho kapacita pre zvládanie stresu je nižšia v sociálnych situáciách, v bežnom rozsahu sa necíti dobre, vykazuje negatívnu sebaobraz a styku s emóciami sa cíti menej prijateľne, čo všetko ako komplex prispieva k zníženiu sexuálnej túžby. Znalec označil za pravdepodobné, že intenzita záujmu obžalovaného bola v mladšom veku vyššia ako je tomu v súčasnosti. Súčasne uviedol, že skutočnosť, že u obžalovaného neboli psychologickým vyšetrením zistené rizikové faktory pre také konanie, aké opisuje poškodená, neznamená, že sa takého konania nemohol dopustiť a v takom prípade je možné takéto konanie zo psychologického hľadiska vysvetliť ako málo pravdepodobné narušenie kontroly správania. Podľa znalca je opakujúce sa neadaptívne sexuálne správanie po dlhú dobu dôsledkom významných osobnostných charakteristík, ktoré by podporovali úvahu o možnosti takéhoto konania, takáto tendencia u obžalovaného znalcom zistená nebola. Znalec sa priklonil k úvahe, že stabilita hodnotového systému obžalovaného a neexistencia podkladov pre úvahu o jeho disocíálnosti je postačujúca k tomu, aby považoval 8 rokov trvajúce asociálne správanie so sexuálnym motívom za menej pravdepodobné. Znalec u obžalovaného nezistil potenciál konať agresívne, agresívne správanie u neho nie je prevažujúcim spôsobom, akým presadzuje uspokojovanie svojich potrieb. Podľa znalca v prípade konfliktného vzťahu s nekompatibilnou partnerkou je jednou z možností riešenia zameranie sa na iný objekt, pričom znalec na otázku, či ním uvádzané nedevidantné faktory pre také sexuálne správanie musia byť na zjavné a pozorovateľné aj okolím, odpovedal, že disocíálne správanie určite áno, toto je rozpoznateľné pre každého, ale iné nedevidantné faktory takto rozpoznateľné byť nemusia. Znalec vypovedal, že z exploračie psychosociálneho vývoja obžalovaného nevyplývalo, že by tento spontánne deklaroval nespokojnosť s pohlavným životom, pričom zdôraznil, že priame otázky na subjektívne vnímanie stavu uspokojenia pohlavného pudu vedú často k nevedomému skresleniu a preto znalec uprednostňuje spontánne obsahy, ktoré lepšie odrážajú vnímané frustrácie. Podľa zistenia znalca v prípade obžalovaného nenastalo nijaké pnutie, ktoré by malo viesť k potrebe uvoľňovania pohlavného pudu iným spôsobom. Znalec uviedol, že nie je v rozpore s jeho závermi tvrdenie obžalovaného, že s bývalou manželkou období rokov 2008 až 2012 mával intímny styk sporadicky, a to trikrát do týždňa, pretože na takéto priame otázky vyšetrení obyčajne nedávajú relevantnú odpoveď, nakoľko často odpovedajú tendenčne, majú za cieľ dosiahnuť pre nich prospešný záver.

Znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých B. Q. P. zotrvala na záveroch ňou podaného znaleckého posudku z psychologického vyšetrenia poškodenej L. K..

V písomnom znaleckom posudku znalkyňa dospela k záveru, že intelektová výkonnosť poškodenej je v pásme inferiority, ktorá je výrazne disharmonicky profilovaná, jej psychomotorická aktivita a tempo sú významne spomalené, najmä v nových či náročnejších životných situáciách. Poškodená ovláda a plne rešpektuje mravné hodnoty a normy, k úcte a rešpektu ostatných bola vedená od detstva, reaguje na ne precitlivo tak ako na veľa oblastí zo života, rozumové schopnosti poškodenej sa pohybujú v pásme populačnej normy, výrazne insuficietná je jej vzdelanostná zložka ako aj logicky náročnejšie myšlienkové operácie. Podľa znalkyne má poškodená všetky predpoklady správne vnímať javy a udalosti z okolitého sveta a aj keď pomalšie, ich aj správne spracuje, utriedi a následne reprodukuje. Podľa záverov posudku je poškodená schopná vierohodne vypovedať, pričom jej schopnosť zapamätať a vybaviť

si prežitie udalosti je primeraná veku a je u nej predpoklad vernej reprodukcie najmä verbálnych interakcií, u poškodenej neboli zistené znaky procesuálneho ochorenia alebo organického poškodenia CNS, táto je schopná v uvádzanej miere vnímať, zapamätať a reprodukovať prežitie udalosti. Znalčkyňa u poškodenej nezistila konfabulačnú produkciu, špecifickú vierohodnosť poškodenej mala za zachovalú čo do predmetu vyšetrovania, počas vyšetrenia u poškodenej nezaznamenala potrebu akejkoľvek osobnej pomsty poškodenej, či potrestania, za spochybniteľnú znalčkyňa označila iba mieru verbalizácie, a to: „veľmi, stále.....vždy.“, a to z dôvodu nadmernej citlivosti poškodenej a mierou senzitivity. Správanie, konanie a usudzovanie poškodenej je limitované jej danosťami, vlastnými zážitkami, jej oddanosťou a pozornosťou matke, o ktorej pozornosť sa vždy snažila a rovnako podstatný je pre ňu názor či postoj autorít, ktorý si dokáže pohotovo prispôbiť- prijať, či neprijať. Poškodená dokáže vyhovieť požiadavkám, ak je to pre ňu dôležité, či podstatné, ale nemodifikuje svoje postoje, zvládne ich kritiku, ak sa cíti v bezpečí a vzhľadom na to, že bezpečie toho času má, je podľa znalčkyne veľmi nepravdepodobné, že by sa poškodená nechala vzhľadom na svoje životné skúsenosti zmanipulovať inou osobou. Znalčkyňa vyšetrením dospela k záveru, že poškodená mala zrejme od obžalovaného nadmerné očakávania, pretože sa jej nedostalo očakávanej podpory a porozumenia ani zvýšenej pozornosti od matky, nakoľko ešte stále bol v popredí ich pozornosti brat. Druh pozornosti obžalovaného poškodenú zneistil a zraňoval. Poškodená neprejavila záujem vedome ublížiť obžalovanému a znalčkyňa považovala za potrebné zdôrazniť, že v uvedenom období boli kvalita života poškodenej a jej nároky na zvládanie udalostí na hranici rezervy jej síl, čo poznačilo ešte do väčšej miery najmä jej sebavedomie a sebahodnotenie.

Znalčkyňa vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní podrobnejšie rozviedla vývoj poškodenej a jej rodinnú genézu, ktoré hodnotila v rámci znaleckého vyšetrenia poškodenej a uviedla, že vzťah poškodenej k obžalovanému bol dobrý do momentu, keď sa jej ako 14-ročnej dotkol pľs, toto jej vadilo a keď to obžalovanému povedala, tento sa iba smial. Podľa znalčkyne poškodená opísala ešte ďalšie dve udalosti- moment, keď ju obžalovaný pritlačil k oknu, keď pozerala na venčenie psa a správanie obžalovaného k nej pri úmrtí jej brata O., pričom tieto tri udalosti opísala rovnako ako pri výsluchu na polícii, používala rovnakú dikciu aj slovosled. Znalčkyňa dospela k záveru, že poškodená tieto udalosti vnímala a prežívala tak, ako ich opisovala. Vysvetlila, že intelektová výkonnosť poškodenej v pásme inferiority znamená pásmo medzi retardáciou a subnormou, pamäťové schopnosti poškodenej súd však priemerné, čo znamená, že pokiaľ by sa jej dostalo viac pozornosti a záujmu pri učení, jej intelektová výkonnosť by bola vyššia. Poškodená podľa znalčkyne veci súdi cez seba a všetky udalosti týkajúce sa jej blízkych sa týkajú aj jej, udalosti opisuje chudobne pre nedostatočnú slovnú zásobu, na druhej strane je veľmi učenlivá a dokáže následne opakovať a používať termíny, ktoré už počula v nejakej súvislosti. Pre poškodenú ako aj pre jej sestru P. je charakteristické, že preberajú vo svojich vyjadreniach to, čo počuli od matky, ide o rétoriku ich matky, pretože v ich očiach je matka tá, ktorú treba rešpektovať, uznávať a akceptovať. Z tohto vzťahu poškodenej k matke vyplýva to, že tejto neopisovala a nepovedala o správaní sa obžalovaného k nej a to preto, že matka bola s obžalovaným spokojná a poškodená k veciam pristupovala tak, aby to matku chránilo. Poškodená nemala z obžalovaného strach alebo obavy z toho, že sa bude takto zase správať, mala možnosť odísť a vyhýbať sa situáciám, v ktorých by bola s obžalovaným sama, ale nerobila tak, zostávala s ním, pozerala s ním televízor, dokonca si vybrala voľno v práci, keď bol doma po operácii. Poškodená neuviedla, prečo sa nevyhýbala týmto situáciám a pokiaľ ide o to, že s ním zostala doma po operácii, ustúpila matke, ktorá považovala za potrebné, aby sa o neho starala. Podľa znalčkyne poškodená prežitie udalosti opisovala tak, ako ich vnímala a prežívala, čo ale neznamená, že nemohla tieto udalosti alebo niektoré momenty z nich pri opise rozvinúť, prizdobiť, skvetnatieť. Dôležitým momentom bol rozchod maky poškodenej s obžalovaným, ku ktorému malo dôjsť preto, že jej matka obžalovaného podozrievala z nevery, čo poškodenú utvrdilo v tom, že obžalovaný je chlípnik, zvodca a že je taký, ako sa k nej správal. Poškodená musela všetky tieto udalosti spracovať hlavne sama, pretože sa nikomu nezdôverila, pričom sa jej ťažkosti začali somatizovať a pribudli ďalšie ochorenia, pričom poškodenú nikdy nikto neliečil ani na pomočovanie, ani na profúzne potenie a až aktuálny partner matky s poškodenou absolduje lekárske vyšetrenia. Podľa znalčkyne by poškodená z etických dôvodov nevedela klamať, pretože má dobrú výchovu a dobré ľudské hodnoty. Opakované výsluchy poškodenej znalčkyňa neodporúčala, pretože mala obavu, že zvyšujúcim sa vekom poškodenej matka nad ňu stráca vplyv, ale táto vplyv nechce stratiť a mohla by poškodenej vnuknúť „nejaké veci navyše“, poškodená by jej chcela vyhovieť, pokiaľ sa to neprieči je etike a morálnym hodnotám, nakoľko tieto udalosti sa v ich rodine neustále preberajú. Na otázku, či pri vyšetrení znalčkyňa zistila, že by si poškodená znútornila nejaké matkine vyjadrenia alebo tvrdenia, znalčkyňa odpovedala, že formálne áno, čo sa prejavuje použitými výrazmi pri opise udalostí, keď pri znaleckom vyšetrení nepoužíva pojem obťažovanie tak, ako sa vyskytol v jej výpovedi na polícii, pri ktorom bola prítomná. Poškodená sa

nechala neprimerane matkou vtiahnuť do udalostí, týkajúcich sa jej sestry, nie avšak ohľadne zážitkov, ktoré poškodená vnímala a prežila, znalkyňa nezistila výmysly ani ovplyvnenia matkou. Podľa znalkyne správanie obžalovaného nevyvolalo psychosomatické prejavy poškodenej, pretože táto nimi trpela už predtým, resp. mnohými z nich, ale k nim prispelo v zmysle neurotického prežívania poškodenej, tlaku, že nevyhovie požiadavkám okolia. Poškodená sa stala uzavretejšou, trpela výčitkami, že pred matkou niečo tají, pritom jej to nemôže povedať, pretože by ju tým zranila a poškodená matkin záujem nadradžovala nad svoj vlastný, osobitne v tom čase, keď medzi jej matkou a obžalovaným dochádzalo k hádkam. Takéto konanie mohlo mať vplyv na duševné zdravie poškodenej v zmysle prežívania ešte väčšieho tlaku, pretože poškodená bola v konflikte medzi tým, že je súčasťou niečoho, čo je nemiestne, neprípustné, robí sa to za chrbtom matky a medzi tým, že to matke nemôže povedať, pretože by ju to zranilo. Znalkyňa vysvetlila, že u poškodenej na rozdiel od jej matky nezistila potrebu akejkoľvek osobnej pomsty či potrestania, pretože matka poškodenej demonštruje potrebu zrátať každému všetko, táto má snahu presunúť podstatnú vinu za životné nezdary na niekoho iného a neustále potrebuje utvrdzovanie svojej osobnej ceny od svojho okolia. Znalkyňa zistila, že poškodená prevzala rétoriku svojej matky, ale nestotožňuje sa s ňou v mnohých oblastiach, naznačila, čo jej na matke vadí a to, že nechce žiť rovnako, ale poškodená sa dala vtiahnuť do tejto mašinérie ohľadne Zoé, keď sa od matky dozvedela, že ju obžalovaný pri sprchovaní umýval aj dole a to bol impulz, kedy sa do toho zapojila s tým, že poškodená nechcela, aby sa obžalovaný správal k jej sestre tak, ako sa správal k nej. P. pritom nič takéto ani nenaznačila, ani to takýmto spôsobom nevnímala a išlo u nej o strach, že po návrate domov k matke nevyhovie hygienickým štandardom, ktoré matka doma vyžadovala. Poškodená matke neprotirečí, ale ak by matka od nej chcela niečo, čo by bolo proti jej etike alebo normám, tak to neurobí, aj v tomto prípade poškodená hovorí iba to, že jej obžalovaný robil zle a chce chrániť P. pred podobným konaním. Nemožno vylúčiť, že poškodená mohla tieto situácie hodnotiť veľmi citlivo až prehnane, pretože je u nej prítomná prílišná angažovanosť a preexponovanosť, keď považuje za potrebné chrániť P. Poškodená vo všeobecnosti ťažko znáša realitu a zlé spomienky si pamätá veľmi dlho a nesie si ich stále so sebou. Správanie obžalovaného nepochybne malo na poškodenú negatívny vplyv, aj keď poškodená oceňuje, čo všetko pre ňu urobil. Znalkyňa vysvetlila, že pokiaľ poškodená spontánne pri znaleckom vyšetrení uvádzala iba tri spomínané udalosti s obžalovaným ako negatívne zážitky a iné neuvádzala, súvisí to s tým, že to zlé vytesňuje a snaží sa na to zabudnúť. Poškodená nechce obžalovanému uškodiť, spôsobiť niečo zlé, ublížiť, pričom keď bola vypočúvaná v prítomnosti tlmočníka, nechcela použiť podľa nej nepekny pojem vo vzťahu k označeniu pohlavného údu, tento pojem opisovala tak, že obžalovaný chcel, aby ho chytila "viete za čo, tam dole, čím ciká", nepoužila pojem „chvost“, ktorý v tejto súvislosti používala jej matka na označenie pohlavného údu. Pokiaľ poškodená zakaždým neuviedla resp. nezopakovalo to čo, sa stalo, neznamená, že sa to nestalo, pri znaleckom vyšetrení bola veľmi rada, že znalkyňa vie, o čo ide v tejto veci. Poškodená je úplným opakom svojej matky v potrebe očierňovať obžalovaného a aj v prejavoch. Znalkyňa vylúčila na základe výsledkov vyšetrenia poškodenej, že táto pri výsluchu vypovedala to, čo je naučená, nebola nikým ovplyvnená, zmanipulovaná ani inštruovaná v tom zmysle, že nebol ovplyvnený obsah jej výpovedí a tvrdení, ale bola ovplyvnená tým, že konečne to mohla povedať a cítila sa tým oslobodená.

Zo spisu súd zistil, že poškodená podala trestné oznámenie do zázpisnice na OKP OR PZ Nové Zámky dňa 08.02.2021 v čase o 17.05. hod., a to potom čo v tento istý deň čase o 14.55. hod. podala trestné oznámenie voči obžalovanému jej matka J. N. súvislosti s konaním obžalovaného voči maloletej P. B..

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11C/139/2017 z 25.09.2017, právoplatným dňa 29.09.2017, bolo manželstvo obžalovaného a J. N. (v tom čase B.) rozvedené a bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej bola maloletá P. B., nar. XX.XX.XXXX zverená na čas po rozvede do osobnej starostlivosti matke, obžalovaný bol zaviazaný na platenie výživného vo výške 80,- eur mesačne.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/23/2021 z 08.03.2021 v spojitosti uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoP/28/2021 z 30.07.2021, súd neodkladným opatrením dočasne zakázal obžalovanému ako otcovi stýkať sa s maloletým dieťaťom P. B. s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod touto spisovou značkou.

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ Nové Zámky sp. zn. ČVS:ORP-110/1-VYS-NZ-2021 z 23.12.2021, právoplatným dňa 21.02.2022, bolo trestné stíhanie pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe že

páchateľ v L. F. X G. M. B. L. M. F. XX G. I. D. E. C. E. v období odo dňa 27.12.2020 do dňa 10.01.2021, počas neprítomnosti matky dieťaťa opakovane požadoval od vlastnej maloletej dcéry P. G. XX.XX.XXXX, bytom E., C. X aby si rozkročila nohy a následne jej pri umývaní ohmatával pohlavné orgány pričom vedel, že jeho dcéra sa vie už umyť sama a nepotrebuje pri tom pomoc, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia,

zastavené podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia citovaného uznesenia vyplýva, že vyšetrovateľ mal za preukázané, že zo strany obžalovaného síce prišlo k manipulácii s pohlavnými orgánmi maloletej, avšak nebol zistený žiaden sexuálny motív tohto konania a že toto sa týkalo výhradne vykonávania osobnej hygieny u maloletej.

Zo správy všeobecného lekára pre deti a dorast N. Q. L. z 31.05.2022 súd zistil, že poškodená L. K. bola jej pacientkou, počas návštev v ambulancii bola takmer stále sprievode svojej matky, bola utiahnutejšia a o možných problémoch, prípadnom zneužívaní hovorila v jej prítomnosti iba matka, lekár si u poškodenej nevšimol žiadne známky zneužívania, poškodená o tom nehovorila, pri vyšetrení ale stále spolupracovala.

Zo správy neuropsychiatria N. V. B. z 01.04.2021 súd zistil, že jeho pacientkou je aj matka poškodenej J. N..

Zo správ neuropsychiatria V. B. súd zistil, že poškodená L. K. je pacientkou jeho ambulancie, po prvýkrát bola vyšetrená dňa 21.05.2021 pre depresiu stredne ťažkého stupňa a panickú poruchu, pričom následne jej bola diagnostikovaná interventilačná tetánia. Poškodená je naďalej sledovaná v tomto zdravotníckom zariadení a postupuje medikamentóznou liečbu.

Zo správy spoločnosti PsyRM spol. s r.o. súd zistil, že poškodená je v psychoterapeutickej starostlivosti ich zdravotníckeho zariadenia od 27.04.2021 v dôsledku úzkostných depresívnych stavov vyplývajúcich z prebiehajúceho trestnoprávneho konania, riešenia prečinu jej sexuálneho zneužívania.

Zo správy Centra pre deti a rodiny Tenenet o.z. z 31.10.2021 súd zistil, že táto bola vypracovaná pre účely ÚPSVaR Nové Zámky vo veci starostlivosti o maloletú P. B., pričom stretnutia s rodinou sa uskutočnili dňa 06.10.2021 a 15.10.2021. Dňa 15.10.2021 sa matka maloletej vyjadrila, že nechce pokračovať v spolupráci, tvrdila, že celý prípad sa otočil proti nim, v prípade nedokázania viny voči otcovi maloletej P. W. matke obvinenie zo strany otca za ohováranie a krivé obvinenie a po konzultácii s novým právnikom naznačila, že sa v prípade mohlo postupovať iným spôsobom.

Z prepúšťacej správy Národného ústavu srdcových a cievnych chorôb Bratislava má súd preukázané, že obžalovaný bol v tomto zdravotníckom zariadení hospitalizovaný od 02.06.2016 do 23.06.2016 z dôvodu absolvovania bypassu, prepustený bol okrem iného aj s odporúčaním postupnej fyzickej a psychickej záťaže.

Rímskokatolícka cirkev farnosť Štúrovo potvrdením č. 83/2022 z 08.12.2022 potvrdila, že O. K., nar. XX.XX.XXXX pristúpil k 1. svätému prijímaniu vo farnosti E. M. XX.XX.XXXX.

Zo správy všeobecného lekára obžalovaného N. X. X. z 27.01.2023 súd zistil, že obžalovaný bol po absolvovaní bypassu dňa 01.07.2016 ošetrovaný na chirurgickej ambulancii, dňa 04.07.2016 bol na kardiologickej kontrole v K., dňa 22.08.2016 diabetologickej ambulancii, dňa 25.08.2016 v ambulancii všeobecného lekára, dňa 26.08.2016 znovu u kardiológa v Komárne, pričom po operácii pravidelne navštevoval ambulanciu, na kontroly sa dostavil sám, nevyžadoval sprievod inej osoby, v samoobslužných schopnostiach nebol alternovaný, pri vykonávaní každodenných aktivít nevyžadoval pomoc druhej osoby, subjektívne udával zníženú fyzickú výkonnosť, slabosť a bolesť v mieste operačnej rany.

Zo správy kardiologickej ambulancii N. L. z 05.05.2023 súd zistil, že obžalovaný sa v pooperačnom období zotavoval pomaly, spočiatku bola prítomná aj ťažká ranová infekcia, pretrvávala slabosť, nízka výkonnosť, zadýchavanie, ktoré ťažkosti neustúpili ani po kúpeľnej liečbe, obžalovaný bol nútený zmeniť zamestnanie a vykonávať už len administratívnu prácu. Mobilita obžalovaného je obmedzená stupňom

srdcového zlyhávania, súčasťou predloženej správy bola aj správa z kontroly v chirurgickej ambulancii z 01.07. 2016, v rámci ktorej obžalovaný udával, že sa ešte cíti slabý.

Súd na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz oboznámil aj znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v psychológii a psychiatrii spol. s r.o. Nové Zámky z 16.02.2023, podaný vo veci starostlivosti o maloleté dieťa P. B., vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 11P/23/2021. Zo záverov tohto posudku vyplýva, že maloletá je ovplyvňovaná matkiným postojom k obžalovanému, keďže prezentuje o ňom negatívny obraz, vychádzajúc z vlastných skúseností, najmä však zo skúseností jej staršej dcéry L., ktorá sa cíti byť zo strany obžalovaného sexuálne zneužívaná. Maloletá doteraz podstatu matkinho odmietavého postoja voči obžalovanému nemá objasnenú, má informáciu od matky, že vysvetlenie dostane až v staršom veku, matke však dieťa dôveruje a jej názor považuje za smerodajný. Maloleté dieťa odmieta obžalovaného ako svojho otca v zhode s postojom svojej matky a sestry, ktorým dôveruje, získala informáciu, že otec nie je dobrý človek a potenciálne by mohol ublížiť aj jej, je pre ňu podstatné, že jej matka obžalovanému nedôveruje, má potrebu chrániť matku a jej manžela pred obžalovaným, ktorého považuje za narušiteľa ich rodinného života. Z tohto posudku vo vzťahu osobnosti obžalovaného ako rodiča a jeho vplyvu na výchovu maloletého dieťaťa vyplýva okrem iného to, že agresívne napätie, impulzy má pod kontrolou, napriek dobrému sebaovládaniu sa situačne, najmä v efektívne napätých situáciách môžu vyskytnúť menej vhodné spôsoby správania.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na správy školských zariadení, ktoré poškodená navštevovala v rozhodnom čase (z ktorých vyplýva absencia postrehu akýchkoľvek zmien v správaní poškodenej alebo problémov v jej rodine) a ostatné listiny.

Na základe vyššie opísaného dokazovania, po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré konajúcemu súdu umožňujú aj pozorovať vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, súd dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného podaná dôvodne a tento sa dopustil žalovaných skutkov, aj keď čiastočne v detailoch za iných konkrétnych skutkových okolností a že tieto vykazujú znaky trestných činov.

Obžalovaný spáchanie žalovaných skutkov popieral, trestné konanie, vedené v prejednávanej veci voči nemu označoval za účelové, slúžiace na podporu pôvodne voči nemu vedeného trestného stíhania pre údajné zneužívanie jeho maloletej dcéry P., ktoré iniciovala jeho bývalá manželka s cieľom dosiahnuť zákaz jeho styku s maloletou dcérou a vytvoriť tak priestor pre možnosť žiadať vyššie výživné z dôvodu ich finančných ťažkostí. Podľa obžalovaného poškodená bola na podanie trestného oznámenia nahovorená svojou matkou, pretože vedeli, že trestné konanie ohľadne P. proti nemu neobstojí a poukazoval na to, že poškodená je na svoju matku silno citovo naviazaná a vo všetkom jej vyhovie. Bránil sa tým, že poškodená síce ňou opísované údajné sexuálne obťažovanie vsadila do časového rámca konkrétnych udalostí, ktoré sa stali, ale on sa nikdy žiadneho takého správania voči nej nedopustil. Poukazoval na to, že s poškodenou mal bezproblémový vzťah, pomáhal jej s učením, zúčastňoval sa na jej výchove a starostlivosti, vychádzal aj s jej biologickým otcom a zdôrazňoval, že poškodená sa dokonca o neho starala v domácom prostredí aj v čase, keď bol po absolvovaní vážneho operačného zákroku v júni 2016 a keď bol pripútaný na lôžko a preto ani nebol schopný takého konania, aké aj z tohto času opisovala poškodená. Obžalovaný svoj vzťah k poškodenej označoval za bezproblémový aj po ukončení spolužitia s jej matkou, keďže s ním poškodená bola aj potom v osobnom a telefonickom kontakte. Obžalovaný poukazoval na to, že trestné stíhanie vo veci zneužívania maloletej P. bolo zastavené a napriek tomu, že toho času má upravený styk so svojou dcérou, tento sa nerealizuje, pretože dcéra ho odmieta, v ktorom smere je ovplyvnená svojou matkou, na dôkaz čoho predložil súdu aj znalecký psychologický posudok z prebiehajúceho konania vo veci starostlivosti súdu o toto maloleté dieťa. Obhajoba tiež zdôrazňovala, že aj znalkyňa PhDr. Zradulová v podanom znaleckom posudku zistila, že poškodená preberá rétoriku svojej matky, ktorá sa snažila zabrániť styku maloletej P. s obžalovaným, poškodená sa nechala vtiahnuť do tejto mašinérie ohľadne svojej maloletej sestry, podľa znalkyne poškodená niektoré veci prežíva preexponovane, matke neprotirečí a preto bola obhajoba názoru, že poškodená si skutky vymyslela, aby vyhovel matke a jej výpoveď označila za naučenú, pričom ani pred znalkyňou poškodená nevedla všetky udalosti tak, ako pred vyšetrovateľom, súc si vedomá toho, že za výpoveď pred znalkyňou jej nehrozí trestnoprávny postih za krivú výpoveď. Obhajoba opakovane poukazovala na to, s akým časovým odstupom poškodená podala trestné oznámenie, na to, že lekársku intervenciu z dôvodu psychických problémov nevyhľadala

skôr, ale až po podaní trestného oznámenia s tým, že jej bola v konečnom dôsledku diagnostikovaná tetánia a tiež na závery znaleckého posudku znalca RNDr. Mgr. Kešického, PhD., ktorý u neho vylúčil deviantné aj nedeviatné faktory pre konanie charakteru, aké mu je kladené za vinu.

Súd uvedenú obranu obžalovaného považoval za vyvrátenú ostatnými dôkazmi, vykonanými v prípravnom konaní, pričom tieto nehodnotil izolovane, ale tak, ako je uvedené vyššie, aj v ich vzájomných súvislostiach a to aj v kontexte s časovými súvislosťami iniciovania trestného konania.

Zo spáchania žalovaných skutkov obžalovaného v plnom rozsahu a podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností usvedčila svojou výpoveďou poškodená L. K., ktorá na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania a aj pred súdom, až na určité detaily nie zásadného významu, podrobne opísala sexuálne motivované správanie sa obžalovaného voči nej tak v období do dovŕšenia 15. roka jej veku ako aj následne až doby dosiahnutia jej plnoletosti a dokonca aj také, ktoré pokračovalo aj po 06.07.2012, ktoré nebolo súčasťou popisu skutku obžaloby, t.j. mimo žalovaného obdobia. Poškodená takto vypovedala nielen „všeobecne“ o tom, ako ju obžalovaný proti jej vôli v celom období od decembra 2008 až do 06.07.2012 v priebehu týždňa niekoľkokrát v čase, keď boli v byte alebo v miestnosti bytu osamote, chytal za prsia a zadok, a to nielen letnými dotykmi, ale aj intenzívnejšie, ale vypovedala aj o konkrétnom sexuálne motivovanom správaní obžalovaného voči nej v konkrétnych súvislostiach, ktoré viazala na určité udalosti vo svojom živote. Podľa názoru súdu je prirodzené, a to nielen vzhľadom na odstup času, ale predovšetkým s poukazom na vtedajší vek poškodenej a charakter tohto konania obžalovaného, že poškodená nevedela uviesť presné dátumy alebo úplne presný čas, kedy k tomuto konaniu obžalovaného voči nej došlo, čo i sama pre súd hodnoverne vysvetlila pri konfrontácii s rozdielnosťou časti jej výpovede na hlavnom pojednávaní v porovnaní s jej výpoveďou v prípravnom konaní. Poškodená pritom presvedčivo uviedla, že obžalovaný sa po prvý krát dotkol jej prsníkov spôsobom, ktorý sa jej priečil, v decembri 2008, keď sedel vedľa nej s tým, že následne sa jej obžalovaný opakovane dotýkal na prsiach a zadku a pokračoval v takom konaní v priebehu celého žalovaného obdobia, naznačujúc jej súčasne aj verbálne sexuálny záujem o ňu, tiež ju bozkávajúc na ústa proti jej vôli, vstupujúc jej do kúpeľne počas sprchovania, opakovane sa jej v období po 06.07.2009 dotýkajúc takým spôsobom, že keď stála pri kuchynskej linke, zozadu sa k nej pritlačil svojim telom tak, aby cítila jeho stoporený pohlavný úd. Poškodená tiež aj v konaní pred súdom opísala aj niektoré ďalšie konkrétne udalosti, keď uviedla, že potom, ako dostali psa a matka ho bola venčiť v decembri 2009, obžalovaný pristúpil k nej zozadu v čase, keď stála pri okne, súc oblečený iba v spodnej bielizni, pritlačil sa svojim pohlavným údom k nej a poškodenú o okno a tak, že poškodená cítila jeho erekciu a keď sa poškodená vymanila z jeho zovretia a hrozila obžalovanému tým, že to oznámi svojej matke, obžalovaný ju udrel a vyhrážal sa jej, že v takom prípade jej matke zničí život. Poškodená tiež konkretizovala aj ďalšiu udalosť, keď sa pred ňou obžalovaný odhalil v izbe, a to v čase, keď v roku 2011 jej matka išla za bratom do Kamenného Mosta a následne i udalosť, keď počas učenia obžalovaný prišiel za ňou do kuchyne, kde sa učila, podišiel k nej, stiahol si boxerky, odhalil pred ňou svoj pohlavný úd, chytil ruku poškodenej, ktorá ju zovrela v päsť, nasilu jej rozťahol prsty rúk a ruku poškodenej si potom priložil k svojmu pohlavnému údu.

Súd rozdielne od obhajoby túto výpoveď poškodenej nevyhodnotil ako naučenú, keďže súd mal možnosť správanie poškodenej pozorovať pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní a poškodená tak, ako je aj jej výpoveď na hlavnom pojednávaní zaznamenaná v zápisnici o tomto úkone nevykazuje znaky „naspamäť naučenej“ výpovede tak, ako prezentovala obhajoba. Naopak, poškodená vypovedala spontánne, bolo zrejmé, že nevypovedá podľa žiadneho „scenáru“, nakoľko nevypovedala o všetkých jednotlivých udalostiach ani chronologicky v časovom slede za sebou tak, ako sa tieto stali a ani tak, ako sú uvedené v obžalobe a dokonca uvádzala aj tie, ktoré v konečnom dôsledku nie sú súčasťou obžaloby a predmetom tohto konania. Výpoveď poškodenej v konaní pred súdom súčasne nevykazuje ani spôsobom vyjadrovania poškodenej, ale ani obsahom, zhodu v slovnom vyjadrení s výpoveďou jej matky na hlavnom pojednávaní a už vôbec nie takúto „zhodu“ s výpoveďou svojho otca R. K. a priateľa Q. P., ktorí dokonca vypovedali iba veľmi všeobecne o poškodenej im sprostredkovaných informáciách, tieto reprodukujú zjavne vlastnými slovami a teda tak, aby bolo možné vôbec uvažovať o tom, že poškodená a títo traja svedkovia by vypovedali podľa vzájomnej dohody.

Súd poukazuje i na to, že poškodená spontánne vypovedala, že obžalovaný sa jej ňou uvádzaným sexuálne motivovaným spôsobom dotýkal na prsiach a zadku a ako aj medzi nohami aj potom, ako dovŕšila 18. rok svojho veku a ku ktorému správaniu malo dochádzať aj vo vozidle na ceste do C. T.

alebo v rodinnom dome v tejto obci, kam chodila obžalovanému pomáhať, a teda aj mimo žalovaného obdobia, pričom súd nezistil u poškodenej snahu aj tieto udalosti „vtesnať“ do žalovaného obdobia a teda snahu obžalovanému priťažovať. Pokiaľ ide o námietky obžalovaného vo vzťahu k tvrdeniu poškodenej, že jej vložil svoju ruku do nohavičiek v lete roku 2016 v čase, keď sa nachádzal v domácom liečení po absolvovaní bypassu a poškodená sa o neho starala, zo žiadneho z vykonaného dôkazu, a to ani z lekárskejších správ ošetrojúcich lekárov, súd nemal preukázané, že by obžalovaný pohybov takéhoto typu nebol fyzicky schopný.

Uvedený záver súdu o vierohodnosti výpovede poškodenej pritom plne korešponduje so závermi znaleckého posudku znalkyne PhDr. Zradulovej, ktorá u poškodenej nezistila žiadne fabulačné sklony, dokonca ani sklony obžalovaného krivo obviňovať, poškodená je podľa nej schopná vierohodne vypovedať a jej výpoveď nesie znaky všeobecnej aj špecifickej vierohodnosti. Znalkyňa pritom na hlavnom pojednávaní jasne a odborne presvedčivo vysvetlila, na základe akých konkrétnych skutočností zistených znaleckým vyšetrením dospela k tomuto záveru, keď súčasne identifikovala aj charakter vzťahu poškodenej k svojej matke, preberanie jej rétoriky ako aj prílišnú angažovanosť a preexponovanosť poškodenej aj v situáciách, ktoré sa týkajú jej blízkych. Z uvedeného vyplýva, že znalkyňa dospela k záveru po komplexnom vyhodnotení a zistení všetkých týchto významných faktorov, a to aj v kontexte s osobnosťou poškodenej, vrátane jej intelektuálnej výkonnosti. Zo znaleckého posudku tak, ako bol znalkyňou prezentovaný na hlavnom pojednávaní, vyplýva jednoznačne, že poškodená síce preberá rétoriku svojej matky (t.j. spôsob reči – význam slova rétorika), čo je súčasne plne v súlade s iným zistením znalkyne, že poškodená pri slabej slovnej zásobe a znalkyňou zistenej intelektuálnej výkonnosti (v pásme medzi retardáciou a subnormou) vďaka primeraným pamäťovým schopnostiam je schopná zapamätať si a používať termíny, ktoré už počula v nejakých súvislostiach, na druhej strane uvedené neznamena, a znalkyňa to súčasne jednoznačne vylúčila, že by poškodená poskytovala „naučené“ obsahy a naopak dospela k záveru, že poškodená vypovedá o tom, čo vnímala a prežila. Súd nemal žiadne pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku, keďže znalkyňa tiež v znaleckom posudku poukázala aj na preexponovanosť poškodenej a teda, že jej výpoveď nesie znaky špecifickej vierohodnosti až na poškodenou uvádzanú frekvenciu a intenzitu používaním termínov „veľmi, vždy, stále...“. Znalkyňa súčasne zo psychologického hľadiska vysvetlila, z akého dôvodu sa poškodená nezdôverila o správaní obžalovaného skôr nikomu zo svojich blízkych príbuzných, toľko svojej matke, ktorú považovala za potrebné chrániť, tiež význam a dôvod toho, že poškodená pri znaleckom vyšetrení neuviedla všetky udalosti, týkajúce sa sexuálne motivovaného správania obžalovaného voči nej ako aj potvrdila motiváciu poškodenej o týchto udalostiach prehovoríť až v čase, keď došlo k podozreniu z obdobného správania sa obžalovaného voči jej sestre P. Pri konštatovaní vplyvu matky na poškodenú súčasne ale znalkyňa vylúčila takú mieru podriadenosti poškodenej vôli svojej matke, aby konala niečo, čo by sa priečilo etike alebo jej morálnym hodnotám, ktoré má správne vybudované a súčasne za stavu, že u poškodenej neboli zistené žiadne známky snahy sa obžalovanému pomstiť, tohto trestať a keď poškodená oceňuje to, čo pre ňu v živote urobil.

Pokiaľ obžalovaný v záverečnej reči výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní označil za „herecký výkon“, súd v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávanía dôvody pre takúto „charakteristiku“ výstupu poškodenej na hlavnom pojednávaní sám nezistil a súčasne je toho názoru, že takáto charakteristika správania a vystupovania poškodenej je v hrubom rozpore s črtami je osobnosti, zistenými znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Zradulovej ako aj s jej zdravotným stavom tak, ako vyplýva z lekárskej správy MUDr. Pócsika.

Vierohodnosť výpovede poškodenej podľa názoru súdu nie je vzhľadom na vyššie uvedené spôsobilá spochybníť ani skutočnosť, že poškodená nepodalala trestné oznámenie skôr, a to ani v roku 2016, keď po prvý krát naznačila svojej matke, akého správania sa obžalovaný voči nej dopúšťal, pričom nielen z výpovede poškodenej, ale aj z výpovede jej matky vyplynulo, že poškodená odmietla tento spôsob riešenia s tým, že nebola schopná a nechcela absolvovať sled procesov s tým nevyhnutne spojený. Pokiaľ na správaní sa poškodenej neboli pozorované žiadne špecifické pozoruhodnosti, ako ani iné následky konania obžalovaného tak jej lekárom, ako aj školskými zariadeniami, ktoré poškodená navštevovala, uvedené podľa názoru súdu súvisí s charakterom trestnej činnosti, kladenej obžalovanému za vinu a ktorá je v prevažnej väčšine prípadov latentná, skrytá a preto iba ťažko pozorovateľná okolím, osobitne v prípade obetí, ktorých osobnosti vykazujú znaky plachosti, utiahnutosti alebo trpia i určitými somatickými ťažkosťami tak, ako tomu bolo i v prípade poškodenej. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že poškodená bola utiahnutou, uzavretou, trpela nočným pomočováním,

potením rúk, žila v rodinnom prostredí s vážne chorým súrodencom, na ktorého prevažne bola koncentrovaná pozornosť práve z dôvodu jeho zdravotného stavu, vyžadujúceho si zvýšenú osobnú starostlivosť a ktorý tejto chorobe aj podľahol.

Pokiaľ ide o výpoveď matky poškodenej – svedkyne J. N., súd aj túto po vyhodnotení aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi, a to aj v kontexte so znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Zradulovej, znaleckým posudkom, podaným vo veci riešenia starostlivosti o maloletú P. B., správou neziskovej organizácie Tenenet ako aj v súvislosti so závermi trestného stíhania vo veci podozrenia zo sexuálneho zneužívania maloletej P. B., mal za vierohodnú. Svedkyňa ku konkrétnostiam skutkov, kladených za vinu obžalovanému, uvádzala poškodenou jej sprostredkované informácie (keďže pri týchto neboli prítomné žiadne osoby) a tiež o tom správaní obžalovaného, ktoré sama vnímala, pričom jej výpoveď a výpoveď poškodenej nevykazujú zhodu v zmysle uvádzania zhodne slovné formulovaných vyjadrení tak, aby vôbec bolo možné uvažovať o tom, že svedkyňa poškodenú inštruovala, ako a čo konkrétne má vypovedať tak, ako naznačovala obhajoba. Naopak, až na základe výpovede tejto svedkyne bolo možné časovo bližšie ustáliť dve udalosti- útoky obžalovaného ako súčasť hromadných skutkov s prvkami trvácnosti pod bodmi 1 a 2 obžaloby, a síce, že obžalovaný poškodenú obchytkával v kuchyni bytu aj dňa 07.06.2009 pri oslavách prvého svätého prijímania mal. O. a že sa obžalovaný pred poškodenou odhalil počas neprítomnosti jej matky, ktorá v deň osláv narodenín syna O. cestovala do K. N., a to dňa 03.08.2011. Napriek zisteniam, týkajúcim sa čít osobnosti svedkyne - matky poškodenej, vyplývajúcim z posudkov znalcov tak v trestnom ako aj v civilnom konaní a jej postoja k riešeniu sporu ohľadne styku obžalovaného s maloletou P., vyplývajúceho z predloženej správy neziskovej organizácie Tenenet, súd nemal žiadne dôvodné pochybnosti o vierohodnosti výpovede tejto svedkyne, osobitne v kontexte so závermi trestného konania, vedeného pre údajné sexuálne zneužívanie maloletej P.. Z právoplatného uznesenia vyšetrovateľa o jeho zastavení totiž vyplýva, že toto trestné stíhanie nebolo zastavené preto, že by sa skutok nestal alebo preto, že by uvedená svedkyňa obžalovaného „krivo „obvinila“, ale preto že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dotyky obžalovaného intímnych miest maloletej P. pri jej umývaní neboli sexuálne motivované a preto nejde o trestný čin.

Výpoveď ďalších blízkych osôb poškodenej - otca a priateľa ako svedkov mali pre súd výpovednú hodnotu iba v tom zmysle, že poškodená aj im potvrdila, že obžalovaný ju mal sexuálne obťažovať, sami očitými svedkami takého správania obžalovaného voči poškodenej neboli, v podstate ani nevedeli detailne zreprodukovať to, čo im uviedla poškodená, alebo niektoré detaily uvádzali inak, ako ich opakovane v trestnom konaní uvádzala poškodená. Svedok Q. P. sa pred súdom dokonca vyjadril tak, že ani nechce detaily bližšie vedieť a svedok R. K. sa odvolával na psychické problémy. Uvedené súčasne podľa názoru súdu vylučuje hodnotenie ich výpovedí obhajobou, že aj títo svedkovia vypovedali „naučene“ podľa dohody s poškodenou, a naopak, z ich postoja v konaní pred súdom bolo zrejmé, že sa v tejto veci nechcú bližšie angažovať.

Súd k záveru o spáchaní žalovaných skutkov obžalovaným dospel aj po vyhodnotení znaleckého posudku znalca RNDr. Mgr. Kešického, PhD. a tohto v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi. Znalec obžalovaného síce nezistil žiadnu sexuálnu poruchu v zmysle pedofílie alebo hebefílie ako ani žiadne iné, t.j. tzv. nedevariantné faktory pre také konanie, na druhej strane uviedol, že uvedené neznamena, že sa takého konania nemohol dopustiť a v takom prípade je možné takéto konanie zo psychologického hľadiska vysvetliť ako málo pravdepodobné narušenie kontroly správania s tým však, že opakujúce sa neadaptívne sexuálne správanie po dlhú dobu je dôsledkom významných osobnostných charakteristík, ktoré by podporovali úvahu o možnosti takéhoto konania, akú tendencia u obžalovaného nezistil. Znalec zo svojho odborného hľadiska nepovažoval za vhodné obžalovanému klásť otázky týkajúce sa frekvencie a kvality jeho sexuálneho života a k záveru o jeho spokojnosti v tejto sfére dospel na základe toho, že obžalovaný spontánne túto nevyhodnotil sám ako neuspokojivú a znalec vyjadril iba domnienku, že sexuálna aktivita obžalovaného bola vždy skôr nižšia. Prípadnú nedostatočnú uspokojenosť pohlavného pudu pritom aj znalec označil ako možný nedevariantný faktor. Súd, ktorý pri vykonávaní výsluchu osôb na hlavnom pojednávaní, postupuje inými metódami ako znalci psychológovia pri znaleckom vyšetrení, obžalovanému položil aj otázku týkajúcu sa frekvencie jeho pohlavného styku s jeho vtedajšou manželkou, pričom v rámci odpovede tento v ním uvedenej frekvencii označil za sporadický. Obžalovaným uvedená frekvencia pohlavných stykov je pritom v rozpore s výpoveďou jeho bývalej manželky na hlavnom pojednávaní, ktorá spontánne sama uviedla, že obžalovaný odmietal sexuálny styk s ňou a kvôli tomu sa i hádali a tiež dodala, že sa s obžalovaným intímne stýkali až vtedy, keď už urobila cirkus. S poukazom na uvedené tvrdenia obžalovaného a svedkyne J. N. spolu so znalcom

zistenou charakteristikou osobnosti obžalovaného (so zníženou sociálnou zrelosťou a sociosexuálnou adaptáciou, s menej realistickým sebahodnotením, zníženým v pozitívite s častými negatívnymi introspektívnymi vpádmi a s negatívnym prežívaním v prípade prehlbovania sociálnej izolácie) súd dospel k záveru, že závery tohto znaleckého posudku nevyklučujú také správanie obžalovaného voči poškodenej, ako mu bolo kladené za vinu obžalobou, osobitne ak toto spočívalo v konaní takého charakteru, aký opisovala poškodená a ako súd pojal do odsudzujúceho rozsudku.

S poukazom na hore uvedené závery súd uznal obžalovaného vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku pod bodmi 1 a 2 a s tým, že skutky obžaloby upravil v súlade so zásadou viazanosti súdu skutkom obžaloby na základe výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní, ktoré mu umožnili bližšie identifikovať niektoré dielčie ataky obžalovaného voči poškodenej ako súčasť žalovaných skutkov. Súd súčasne upravil aj frekvenciu týchto dielčích atakov, keď z vykonaného dokazovania nemal preukázané, že k týmto dochádzalo na dennej báze, ale najviac niekoľkokrát do týždňa. Uvedený záver súčasne plne korešponduje práve s touto časťou znaleckého posudku znalkyne PhDr. Zradulovej, v ktorej uviedla potrebu osobitného hodnotenia miery verbalizácie poškodenej používaním slov: "veľmi...., vždy...., stále...", ktorá je jedine spochybniteľná vzhľadom na jej nadmernú citlivosť a mieru senzibility.

Súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutkov obžaloby s tým, že tieto by mali byť právne posúdené podľa v čase podania obžaloby účinného Trestného zákona. Podľa názoru súdu bol takýto postup prokurátora v rozpore s ust. § 2 odsek 1 Trestného zákona, upravujúceho časovú pôsobnosť Trestného zákona, nakoľko neskorší Trestný zákon rnie je pre obžalovaného priaznivejší, ale naopak, je prísnejší. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné pripomenúť, že záver o tom, či je neskorší zákon pre obžalovaného priaznivejší, je potrebné vyvodiť komplexne na základe analýzy všetkých ustanovení Trestného zákona, ktorých aplikácia prichádza do úvahy a Trestného zákona ako celku, nie iba na základe posúdenia trestných sadziieb, uvedených v osobitnej časti Trestného zákona. Pokiaľ by tak prokurátor postupoval, prišiel by k záveru, že posúdeniu skutkov podľa neskoršieho zákona bráni zmena podmienok, upravujúcich premlčanie trestného stíhania práve tejto kategórie trestných činov, ktorá bola vykonaná novelou Trestného zákona zákonom č. 204/2013 Z.z. účinnou od 01.08.2013. Uvedená novela v ust. § 87 odsek 5 Trestného zákona „predĺžila“ premlčaciu dobu trestného stíhania pre trestné činy podľa § 179, § 201 až 202, § 208 a § 368 Trestného zákona tak, že trestné stíhanie sa premlčí najskôr tri roky potom, čo osoba, na ktorej bol spáchaný takýto trestný čin, dovŕšila osemnásť rok svojho veku, čo je nepochybne nepriaznivejšie ako premlčacia doba 20 rokov (v prípade žalovaného zločinu pod bodom 1 obžaloby) a 5 rokov (v prípade žalovaného prečinu pod bodom 2 obžaloby). Uvedený fakt v kontexte s tým, že obžalovanému bolo vznesené obvinenie v prejednávanej veci pre oba skutky uznesením vyšetrovateľa z 13.12.2021 by v prípade prokurátorom použitej právnej kvalifikácie vzhľadom na absenciu dôvodov na prerušenie plynutia premlčacej doby podľa § 87 odsek 3 Trestného zákona odôvodňoval záver o premlčaní skutku pod bodom 2 obžaloby. Súd tak žalované skutky právne posudzoval podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania jednotlivých skutkov. Stotožnil sa s právnou kvalifikáciou skutku pod bodom 1 obžaloby prokurátorom ako zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona v znení zákona č. 59/2009 Z.z., avšak skutok pod bodom 2 obžaloby nemal za premlčaný, nakoľko dospel k záveru, že tento skutok je potrebné posúdiť prísnejšie, než ako ho posúdila obžaloba (na ktorú potrebu súd obžalovaného a obhajcu pred rozhodnutím v súlade s ust. § 284 odsek 2 Trestného poriadku upozornil na hlavnom pojednávaní dňa 19.07.2023) a vzhľadom na ktorú zmenu právnej kvalifikácie trestné stíhanie ani pre tento skutok nie je premlčané.

Z vykonaného dokazovania pre súd vyplynul záver tak, ako je vyššie uvedené, že obžalovaný po dovŕšení 15. roku veku poškodenej pokračoval v jej sexuálnom zneužívaní, a to nielen tým, že ju aj niekoľkokrát týždenne proti jej vôli chytal za prsia a zadok, verbálne o ňu prejavujúc záujem a ukazujúc sa jej obnažený, ale dopustil sa na nej aj iných sexuálnych praktík, a to s použitím násillia tak, ako je uvedené pod bodom 2 výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že pokiaľ obžalovaný svojim telom pritlačil zozadu poškodenú k oknu tak, aby cítila jeho stoporený pohlavný úd, tiež prípady, keď opakovane pritlačil zozadu poškodenú ku kuchynskej linke svojim telom a svoj pohlavný úd v erekcii pritlačil na zadok poškodenej ako aj násillné rozťahovanie prstov ruky poškodenej, zovretej v päst' a nasillu si ju pritlačiac k jeho obnaženému pohlavnému údu, že poškodenú k týmto sexuálnym praktíkám donútil s použitím násillia tak, ako predpokladá vo svojej objektívnej stránke skutková podstata

zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 Trestného zákona a v súlade s legálnou definíciou podľa § 122 odsek 7 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o pojem „sexuálne praktiky“, Trestný zákon v žiadnom svojom ustanovení neobsahuje legálnu definíciu tohto v ust. § 200 použitého pojmu. V ust. § 200 Trestný zákon sa síce explicitne uvádzajú iba dve sexuálne praktiky odlišné od súložu (donútenie ku ktorej postihuje v ust. § 199) – análny styk a orálny styk, avšak súčasne sa ním postihuje donútenie obete aj k „iným“ než týmito dvom konkretizovaným sexuálnym praktikám a preto je zrejmé, že zámer zákonodarcu jednoznačne smeroval k postihu širšieho okruhu sexuálne motivovaných násilných aktov. Súd v kontexte s výkladom pojmov „iné pohlavné zneužitie“ v zmysle ust. § 201 Trestného zákona a „iný spôsob sexuálneho zneužitia“ v zmysle ust. § 202 Trestného zákona, vychádzajúci z dlhoročnej rozhodovacej činnosti súdov, dospel k záveru, že pod pojmom „iné sexuálne praktiky“, spáchané na obeti násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo zneužitím jeho bezbrannosti v zmysle § 200 Trestného zákona treba rozumieť iné rôzne formy a prejavy sexuálneho násillia v zmysle sexuálne motivovaného násilného správania než sú súlož, análny styk a orálny styk. Tieto môžu zahŕňať rôzne nežiadúce sexuálne konania, namierené voči sexualite jednotlivca, ktoré využívajú násillie, nátlak v zmysle hrozby bezprostredného násillia alebo bezbrannosť obete. Hoci aj Svetová zdravotnícka organizácia ako aj medzinárodné dohovory definujú sexuálne násillie v najširšom zmysle slova ako všetky vynucované aktivity sexualizovanej povahy, t.j. nielen fyzické ale aj verbálne a neverbálne, podľa názoru súdu v zmysle vyššie uvedeného sexuálnymi praktikami v zmysle ust. § 200 Trestného zákona treba rozumieť okrem orálneho a análneho styku akékoľvek iné formy sexuálneho správania, ktoré predstavujú výlučne fyzický zásah voči sexualite jednotlivca takej intenzity, že je spôsobilé narušiť dôstojnosť obete, dosiahnuť jeho poníženie, narušenie jeho fyzickej alebo psychickej integrity. Takými preto nebudú iba letmé nežiadúce dotyky, potľapkávanie, ale také fyzické formy sexuálneho správania, pri ktorých útočník intenzívne zasiahne do sexuality obete. Ide o široké spektrum sexuálneho ľudského správania, a to nielen sadizmus, masochizmus, masturbácia, ale aj manipulácia s pohlavnými orgánmi obete, manipulácia s pohlavnými orgánmi útočníka a iné praktiky, predovšetkým také, pri ktorých sú akýmkoľvek spôsobom zapojené pohlavné orgány obete alebo útočníka.

Súd dospel k záveru, že pokiaľ obžalovaný pri pritlačení stále maloletej poškodenej k oknu alebo ku kuchynskej linke svojim telom túto takýmto spôsobom donútil strpieť kontakt zadnej časti jej tela s jeho stoporeným pohlavným údom, ako aj to, keď násillie rozťahal jej ruku zovretú v päst' a túto si následne nasillu priložil k svojmu obnaženému pohlavnému údu a to v kontexte s tým, že aj po dovŕšení 15. roku veku poškodenej pokračoval vo svojom sexuálne motivovanom správaní v podobe chytania ju za zadok a prsia, obnažovaní sa pred ňou, prejavujúc o ňu sexuálny záujem, toto jeho konanie napĺňa znak objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 200 Trestného zákona – násillím donútil iného k iným sexuálnym praktikám.

Obžalovaný uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty, v bode 1 zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a v bode 2 zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane slobody rozhodovania človeka o svojom sexuálnom živote a na ochrane mravného a telesného vývoja osôb mladších ako pätnásť tým, že v bode 1 osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a na chránenej osobe (blízkej osobe) a v bode 2 donútil iného k iným sexuálnym praktikám a spáchal čin na chránenej osobe (dieťať a blízkej osobe -§ 127 odsek 5 Trestného zákona). Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činov na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej.

Súd skutky kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase ich spáchania, pretože tak, ako už vyššie uviedol, neskorší zákon nebol pre obžalovaného priaznivejší.

K osobe obžalovaného súd zistil, že tento je zamestnaný, dosiaľ nebol súdne trestaný a bol postihnutý iba jeden krát za menej závažný dopravný priestupok.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona (doteraz viedol riadny život), príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona u obžalovaného nezistil žiadnu. Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona, pričom najprísnejším zo zbiehajúcich sa zločinov je zločin sexuálne násillia, kde je v ust. § 200 odsek 2 Trestného zákona ustanovená základná sadzba trestu odňatia slobody 7 až 15 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej okolnosti pri absencii príťažujúcej okolnosti a postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona najskôr znížil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. 12 rokov a 4 mesiace. Následne súd pristúpil k zvýšeniu hornej hranice trestu odňatia slobody podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona z dôvodu reálneho súbehu dvoch zločinov o jednu tretinu, t.j. na 8 rokov 3 mesiace a 10 dní.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov majúc za to, že trest uvedenej výmery splní účel trestu tak z hľadiska represívneho ako následok obžalovaným spáchaných závažných trestných činov, tiež z hľadiska očakávaného nápravného účinku na obžalovaného, individuálnej prevencie, dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou a splní účel aj z hľadiska generálnej prevencie, keďže v potrebnej miere zabezpečí ochranu spoločnosti a aj iných odradí od jej páchania. Súd je toho názoru, že takto uložený trest reflektuje na jednej strane dĺžku doby obžalovaným páchaného sexuálne motivovaného protiprávneho konania voči poškodenej, jeho intenzitu a frekvenciu, tiež vek poškodenej v čase činov a následky vo sfére jej duševnej integrity (keď síce správanie sa obžalovaného nespôsobilo jej zdravotné problémy, ale prispelo k ich zhoršeniu), na druhej strane odráža doterajšiu absolútnu bezúhonnosť obžalovaného, ktorý sa s výnimkou jedného postihu za dopravný delikt nedostal do rozporu s právnym poriadkom, ako aj zohľadňuje dĺžku doby, ktorá uplynula od spáchania skutkov. Za podmienok podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na skutočnosť, že poškodená nárok na náhradu škody v trestnom konaní v súlade s ust. § 46 odsek 3 Trestného poriadku neuplatnila, súd o nároku na náhradu škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).